

Naixement i expansió de l'islam

Aràbia abans de Mahoma

El s. VII va néixer a l'Islam una religió aràbiga.

Els habitants d'aquesta península vivien repartits en tres grups tribals i estaven enfrontats.

Alguns eren sedentaris i vivien i aprofitaven les terres fèrtils dels oasis per practicar l'agricultura i d'altres eren nòmades i es dedicaven al pasturatge al comerç o al pillatge.

No hi havia unitat cultural i/o religiosa, eren politeistes i creien en les forces de la naturalesa

Mahoma el profeta d'Al·là

Mahoma va néixer a Meca cap al 570. Als quaranta anys va començar a predicar l'islam, es a dir la sotmessio a un únic deu.

No va ser molt ben rebut i va haver de fugir a Medina al 622, any en que comença el calendari musulmà.

Vuit anys després Mahoma va tornar a Meca i va expandre l'Islam. En morir al 632 la península havia estat unificada i havien conquerit regions veïnes.

L'Alcorà es el llibre sagrat de L'islam que conté la paraula reveladora d'Al·là. Les obligacions d'un bon musulmà eren : resar 5 cops al dia, anar a la mesquita cada divendres, dejuni al ramadà, almoïna als pobres i pelegrinatge un cop a la vida a Meca , la ciutat santa.

Del regne àrab al califat islàmic

Els exercits islàmics van estendre la nova religió per les regions veïnes i van construir un gran imperi. L'islam considera que la guerra santa ajuda a difondre la fe. Els àrabs van destruir l'imperi persa i part del bizantí. Van conquerir Síria, Palestina, Egipte, el nord d'Àfrica, L'índia i part d'Espanya. L'imperi era governat per un califa, que era la màxima autoritat política i religiosa, i eren elegits per descendents de Mahoma. El califa tenia l'ajut de varis consellers: visirs, valís, que governaven les províncies, ulemes i cadis que tenien funcions relacionades amb la llei.

Un món ple de ciutats

Les ciutats principals de l'islam eren: Damasc, Bagdad i Còrdova. La població estava formada per comerciants i artesans, que tenien una bona reputació per el seus treballs. Treballaven el cuir, els teixits els metalls i la ceràmica. A les terres o alqueries hi treballaven els camperols i els esclaus.

civilització islàmica

L'àrab, la llengua de l'Islam

L'expansió musulmana va posar en contacte molts països a través de l'àrab, que era un vehicle de comunicació entre països islàmics. L'alcorà, el llibre sagrat de l'Islam estava escrit en àrab.

Aquesta llengua s'utilitzava des de Còrdova fins a Bagdad. Aquesta llengua era llengua de cultura i d'art,

molts poetes, filòsofs i científics la usaven per els seus treballs

El gust per la literatura i la música

La cultura àrab també provenia de cultures anteriors. Molts llibres grecs i romans havien estat traduïts a l'àrab. D'aquesta manera van ajudar a difondre aquesta llengua. Els àrabs van difondre el paper inventat per els xinesos, que va fer que augmentés la cultura escrita. Aviat va ser necessària la creació de grans biblioteques tan importants com les de Còrdova, Bagdad el Caire on s'emmagatzemava tot el saber de l'època. També van millorar la poesia i la música i van escriure llibres de geografia i obres literàries tan conegudes com *les mil i una nits*.

El gran avenç de la ciència

A més del paper van portar altres objectes útils per la societat com la pólvora, la brúixola o l'astrolavi. També van haver-hi excel·lents astrònoms musulmans. Els àrabs també van ser grans matemàtics, van inventar l'àlgebra i van perfeccionar l'aritmètica. Van haver també varis metges importants, com *Avicena* i *Averrois*.

L'art al servei de la religió i la vida urbana

Es van construir molts edificis la majoria dels quals eren mesquites, però també tenien palaus, ponts, muralles i jardins. Els artesans més reconeguts treballaven amb el vori, la fusta, la fabricació de teixits, els tapissos, la ceràmica i les rajoles.

L'islam a la península Ibèrica fins l'any 1035

La conquesta d'Al-Andalus

Els musulmans van arribar a la península a l'any 711 amb 12000 homes i van començar a conquerir terres, l'any següent van tornar amb 18000 homes més. En cinc anys els musulmans van ocupar tota la península. Només s'0els va resistir l'exercit de Carles Martell, que els derrotà. L'habilitat de conquerir dels musulmans i la debilitat del regne visigòtic, van ajudar en la conquesta. De la península en van anomenar Al-Andalus i la capital era Còrdova, on governava l'emir.

Un mosaic ètnic: àrabs i berbers, mossàrabs i muladí

Molts hispanovisigots van continuar vivint en terres musulmanes i sent cristians, aquests els anomenaven Mossàrabs, també n'hi havia que es convertien a l'islam i rebien el nom de muladí. Una minoria eren jueus

De l'emirat al califat

Abderraman I va ser un emir que vivia a Còrdova. Més tard Abderraman III va adoptar el títol de califa, després de la mort d'aquest (1002) al any 1031 Al-Andalus es va fragmentar en petits regnes de Taifes.

La vida quotidiana a Còrdova califal

Un laberint de carrers i ravals

Còrdova era una de las ciutats musulmanes mes poblades amb cent mil habitants. També era la mes important d'Europa . El cor de la ciutat era la medina, també hi havia la mesquita major, l'alcàsser, el soc, i els banys públics.

Hi havia els ravals, uns barris fora de la muralla, d' aquests n'hi havia aprox. vint-i-un. També fora de la

muralla hi havia els horts, els jardins, els palaus, les cases de camp de l' aristocràcia i els cementiris...

El senyor del soc

Còrdova era tota ella un gran mercat. Els comerciants i artesans exposaven les seves mercaderies al carrer. Les mercaderies valuoses com les sedes es guardaven al mercat dels sedaires. L' activitat comercial era controlada pel *Saib-al-suq*.

Els banys públics

Eren un dels edificis més característics de les ciutats de l'islam, un espai d' oci i de activitat social. A Còrdova hi havia més de 600 banys, on hi anaven els homes al matí i les dones a la tarda. Els musulmans cuidaven molt el seu aspecte.

Escoles i biblioteques

Les escoles es situaven a les mesquites , hi vivien molts filòsofs astrònoms, metges, metges i poetes. Les mesquites tenien madrasses que eren escoles superiors o escoles infantils. També hi havia moltes persones que es dedicaven a copiar manuscrits per les biblioteques que tenien més de 400.000 llibres

Les mesquites

Un lloc per l' oració

Les mesquites són llocs de reunió per a l' oració. També s' utilitzen com a escoles o per l' administració de justícia. Hi ha un mur especial orientat cap a la Meca que s'anomena alquible.

L' estructura d'una mesquita

Les mesquites solen tenir totes un semblant estructura: un pati una sala de columnes, diversos minarets, *mihrab* i *minbar*, el púlpit des de on es dirigeix la oració. Era molt típic les columnes i els arcs de mig punt o ferradura.

Les grans mesquites

A més de la de Meca, les més conegudes son les de Damasc, Jerusalem, Ispahan, Còrdova i Cairouan.

La mesquita de Meca conté al interior la pedra sagrada de *kaaba* on giren al voltant els peregrins que viatgen a la ciutat santa un cop a la vida.

La mesquita de Còrdova

Aquest exemplar de mesquita es va ser construïda l'any 784. La sala de pregàries esta formada per 19 naus que contenen i 850 columnes de granit, jaspí o marbre, que li proporciona un aspecte majestuós.

Turtuixa, ciutat islàmica al nord d' Al-Andalus

Al-tagr I-Ulà

Els exèrcits islàmics vam arribar a Catalunya al 714, entrant per el sud. Al 929 Còrdova es va convertir en la capital de califat, Al-Andalus esdevenia una gran potència, la frontera del nord d'aquest territori rebé el nom de Al-tagr I-Ulà. Hi convivien cinc grans grups socials: els gerres (o classes superiors), els àrabs, els berbers,

el antics habitants romans, (molts d'aquests no coneixien l'àrab), els mossàrabs, els muladí,(que s'avien convertit a l'islam) i els jueus.

Turtuixa, les activitats econòmiques

Comercialitzaven amb productes del camp, als carrers hi havia multituds de parades on els comerciants oferien productes al vianants. Els tallers més importants de Turtuixa hi treballaven la fusta, els teixits, la seda i el cuir. Un altre activitat econòmica es la salaó de peix, També van ser bons constructors de vaixells.

Turtuixa, els darrers temps del domini musulmà

El poder de Còrdova, es disgregà. Turtuixa es va convertir en el centre del poder polític.. I Al-Andalus va creixer fins a 12000 habitants, la ciutat de Turtuixa va ser conquerida per els comptes de Barcelona al 1148. Els musulmans s'hi havia estat més de 400 anys, i van desenvolupar una agricultura i un comerç pròspers.